

Όσιος Βενέδικτος, η μεγάλη μορφή του Μοναχισμού της χριστιανικής Δύσης

/ [Πεμπτούσία](#)

Ο Βενέδικτος γεννήθηκε στην ιταλική επαρχία Νουρσία το έτος 480, από ευσεβείς, ευκατάστατους και επιφανείς γονείς. Δεν επέμεινε για πολύ στις σχολικές γνώσεις, καθώς γρήγορα αντιλήφθηκε ότι από μόνη τη γνώση των βιβλίων θα μπορούσε να χάσει τη «βαθιά γνώση της ψυχής του». Άφησε το σχολείο ως ένας «αμαθής σοφός» και μωρός για τον κόσμο. Αποσύρθηκε για να μονάσει και έλαβε το μοναχικό σχήμα από τον μοναχό Ρωμανό. Στη συνέχεια αναχώρησε για να βρει ενδιαίτημα σε απόκρημνο ορεινό τόπο, σ' ένα σπήλαιο. Εκεί έζησε για περισσότερα από τρία χρόνια, αφιερωμένος στη σκληραγωγία του πνευματικού αγώνα για τη σωτηρία της ψυχής του. Ο Ρωμανός του έφερνε λίγη τροφή από μια απόκρημνη πλαγιά και την κατέβαζε με σκοινί ως το άνοιγμα του σπηλαίου. Όταν η φήμη του Βενέδικτου άρχισε να απλώνεται στη γύρω περιοχή, αυτός έφυγε από το κατάλυμά του, για ν' αποφύγει τη δόξα των ανθρώπων. Ως ασκητής υπήρξε ανηλεής προς τον εαυτό του, αδίστακτος εναντίον των παθών.

Πηγή: www.saint.gr/

Όταν κάποτε πολιορκήθηκε από ένα έντονο σαρκικό πάθος, δεν δίστασε να βγάλει όλα τα ρούχα του και να κυλιστεί στα αγκάθια γυμνός, μέχρι που αποτίναξε οριστικά κάθε εμπαθή φαντασία από τη σκέψη του. Ο Θεός τον ευλόγησε με πολλά πνευματικά χαρίσματα, κυρίως το διορατικό και το θεραπευτικό, τη δυνατότητα να εκβάλλει δαιμόνια από ασθενείς, να εμφανίζεται σε ανθρώπους στα όνειρά τους ή σε οπτασίες, ακόμη και νεκρό να ζωντανεύει. Σε μια περίπτωση, ο όσιος είδε με τα πνευματικά του μάτια ότι το ποτήρι κρασί που του προσέφεραν ήταν δηλητηριασμένο. Έκανε το σημείο του σταυρού πάνω στο ποτήρι κι αυτό αμέσως έγινε θρύψαλα.

Ο όσιος Βενέδικτος ίδρυσε δώδεκα μοναστήρια και επάνδρωσε το καθένα απ' αυτά με δώδεκα μοναχούς. Αργότερα συνέταξε τον περίφημο Κανόνα, που φέρει το όνομά του και τηρείται ακόμη μέχρι σήμερα από τους Ρωμαιοκαθολικούς.

Προέβλεψε τον θάνατό του έξι ημέρες πριν συμβεί και τότε έδωσε οδηγία να ανοιχτεί ο τάφος του, που ήταν ήδη έτοιμος από καιρό. Διαισθανόμενος ότι σύντομα θα αναχωρούσε από τη ζωή, κάλεσε όλους τους μοναχούς του και, αφού τους έδωσε τις τελευταίες συμβουλές και νουθεσίες, παρέδωσε εν ειρήνη την ψυχή του στον Κύριο, τον οποίο πιστά υπηρέτησε εν παρθενία και ακτημοσύνη. Αλλά και η κατά σάρκα αδελφή του οσίου Βενεδίκτου, Σχολαστική, έγινε μονάχη, και εγκαταβίωσε σε μονα-στήρι όπου, κατά μίμηση του αδελφού της, ταπείνωσε υπέρμετρα τον εαυτό της και έφθασε στην πνευματική τελείωση.

Την ώρα που ο όσιος παρέδιδε την ψυχή του στον Κύριο, το πληροφορήθηκαν ταυτοχρόνως δύο μοναχοί - ο ένας καθ' οδόν, ενώ ταξίδευε, και ο άλλος ενώ προσευχόταν σε απομακρυσμένο κελλί. Είχαν και οι δύο, την ίδια στιγμή, την ίδια οπτασία. Είδαν ένα μονοπάτι εκτεινόμενο από τη γη, μέχρι τον ουρανό, στρωμένο με πολύτιμα υφάσματα και φωτισμένο κι από τις δύο πλευρές με συστοιχίες λαμπαδηφόρων ανδρών. Στην κορυφή στεκόταν ένας άνδρας απερίγραπτου κάλλους και ακτινοβολίας, ο οποίος τους πληροφόρησε ότι αυτό το μονοπάτι είχε προετοιμαστεί για τον εκλεκτό του Θεού Βενέδικτο. Χάρη στο όραμα, που δέχθηκαν ταυτοχρόνως, έγινε γνωστό στους δύο αδελφούς το γεγονός της εκδημίας του καλού γέροντά τους, από τα φθαρτά και γήινα προς τα ουράνια. Ο όσιος αναπαύθηκε ειρηνικά το έτος 543 και εισήλθε στην Αιώνια Βασιλεία του Ουρανού Βασιλέως Ιησού Χριστού.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Μάρτιος, εκδ. Άθως, σ. 126-128).